

Bilag 2

Arbejds- og socialministeriet.

København, den 9. marts 1951.

I anledning af udvalgets skrivelse af 6. marts 1951 om forståelsen af konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig skal jeg til udvalgets enkelte spørgsmål oplyse følgende:

Til spørgsmål 1:

Det kan ikke antages, at bestemmelsen i konventionens artikel 3 går videre end grundlovens § 85. Artiklens stk. 1 om, at en organisation er berettiget til at udarbejde sine love og bestemmelser m. v., er en følge af den i artikel 2 hjemlede ret til at danne en organisation. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i grundlovens § 85 om retten til at danne foreninger. Artikel 3, stk. 2, om, at myndighederne skal afholde sig fra indblanding, har henblik på uberettiget administrativ indblanding, som griber ind i foreningens lovlige udøvelse af sin virksomhed. En sådan uberettiget administrativ indblanding ville også være imod princippet i grundlovens § 85.

Til spørgsmål 2:

Som udtalt ovenfor kan det ikke antages, at bestemmelserne i artikel 3 går videre end grundlovens § 85. Det samme må antages at være tilfældet med bestemmelserne i artikel 8.

Der kan formentlig fastsættes formelle regler, f. eks. med henblik på optagelse i foreningsregister el. lign., men det må anses for udelukket at gribe ind i en forenings virksomhed iøvrigt, når blot denne holdes indenfor rammerne af det lovlige, jfr. grundlovens § 85.

Man kan således ikke hindre en forening i — i overensstemmelse med dens egne regler om dispositionsretten over foreningens økonomiske midler — at anvende sine midler efter foreningens formål, ligesom man ikke kan stille andre krav til formålsparagrafferne reelle indhold end, at de ikke må angive noget ulovligt formål.

Til spørgsmål 3:

En lovgivning om standsning af en aktuel strejke eller lockout kan ikke antages at stride imod bestemmelserne i konventionen. Der må f. eks. således fortsat være mulighed for, som det er sket i enkelte tilfælde, at ophøje et af forligsmanden stillet mæglingforslag til lov. Der kan her henvises til, at flere lande har lovregler om mindstelønninger, uden at det antages at stride imod konventionen, og at der således i nogen grad gribes ind i organisationernes adgang til at fastsætte lønninger.

Til spørgsmål 4:

Artikel 8, stk. 1, fastslår, at den nationale lovgivning ikke berøres ved konventionen, men må overholdes uanset konventionens bestemmelser iøvrigt. Artikel 8, stk. 1, kan for så vidt siges at gå forud for konventionens øvrige bestemmelser, idet konventionen er underordnet den nationale lovgivning. Såfremt imidlertid den nationale lovgivning ikke er i overensstemmelse med konventionen, kan et land ikke tiltræde konventionen. Hvis et land, der har tiltrådt konven-